

ρία ανθρώπων πρὸ ἐτῶν ἐγκατασταθέντων ἐνταῦθα μὲ τὰς παιδίσκας καὶ τὰ ὑποζύγια καὶ τοὺς μεσίτας καὶ τοὺς ἀχυρανθρώπους, διότι οἱ Τούρκοι ἔπαυσαν νὰ ἐξοφλοῦν τὰ χρέη των μὲ ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν καὶ ὅ,τι ἐσκέπτοντο νὰ βάλουν χερί καὶ εἰς τὰς περιουσίας καὶ εἰς τὰς τραπέζας των, καὶ ἐφυγαδεύθησαν πατεῖς με πατῶ σε εἰς Παρισίους καὶ εἰς Ἀθήνας, ἰδίως ἐδῶ, πρωτεύουσιν κράτους ἔχοντος πόρους φυσικοὺς πλουσίους καὶ λαὸν ἐργατικώτατον, δύο πηγὰς ὁλοκλήρως δυναμένας; νὰ θρέψωσι σχέδια κηφόνων καὶ ἐπιχειρήσεις ἀπατεώνων. Δὲν ἤλθαν ὡς γεωργοί, νὰ σκάψωσι τὴν γῆν ἢ νὰ ἀνοίξωσι δρόμους ἢ νὰ καταστήσωσι πλωτοὺς τοὺς χειμάρρους ἢ νὰ εἰσαγάγωσιν ἐγχώριον βιομηχανίαν ἢ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα ἢ νὰ ἀναπτύξωσι τὸ ἐμπόριον. Ἐνας δὲν εἶνε μεταξὺ αὐτῶν ἱατρός, ἓνας δὲν εἶνε ἔμπορος, ἓνας δὲν εἶνε βιομήχανος καθαρὸς, χωρὶς ἐταιρία, μετοχάς, χρηματιστήριον, χαρτοπαίγνιον, ἀπάτα. Ἐνας δὲν ἤλθε νὰ καταταχθῇ στρατιώτης, ἢ νὰ διαπρέψῃ ὡς ἀξιωματικὸς, ἓνας δὲν ἐμελέτησε ζητήματα κοινωνικά ἢ πολιτικά, ἓνας δὲν ὑπέδειξε τίποτε ὀρθὸν ἢ χρήσιμον εἰς τὸ ἔθνος, ἓνας δὲν ἠγόρευεν ἀγόρευσιν ἐθνικὴν ἢ διεγερτικὴν φρονήματος καὶ αἰσθήματος. Δὲν ἤλθαν νὰ ἐγκατασταθῶσιν ὡς ἀδελφοί, ὡς ἴσοι πρὸς ἴσους, ὡς ἔμποροι μετὰ ἐμπόρων, ὡς φορολογούμενοι μετὰ φορολογουμένων, ὡς τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος.

Ἄπ' ἐναντίας! Ἦλθον νὰ παίξουν καὶ νὰ ἐμπορευθῶσι τὰ πάντα. Ἡ βουλευτεία ἐμπόριον· αἱ πρεσβεῖαι ἐμπόριον· ἡ Δημαρχία ἐμπόριον· ἡ βιομηχανία χαρτοπαίγνιον· τὰ δημόσια ἔργα χαρτοπαίγνιον· ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη, τὰ δάνεια καὶ αἱ στρατιωτικαὶ προμήθειαι, χαρτοπαίγνιον, χαρτοπαίγνιον. Πρέπει οἱ εἴκοσι καὶ οἱ τριάκοντα αὐτοὶ νὰ κερδίσουν τόσα, ὅσα τὸ ἓν ἑκατομύριον τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων. Πρέπει ὁλόκληρα χωρία καὶ κοινότητες καὶ ἐπαρχίαι νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν των. Πρέπει νὰ γίνωσι νέοι συνοικισμοί, νὰ οἰκοδομοῦν ἀπὸ ἑνα παλῆος πηκτο αὐτοί, τὸ ὁποῖον νὰ κατοικήσουν κἀνένα μῆνα, ἕως ὅτου προσελκύσουν ἐκεῖ ἀγοραστάς, πωλήσουν, κερδίσουν καὶ φύγουν· καὶ πάλιν ἄλλου. Πρέπει νὰ λάβωσι τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν εἰς χεῖράς των, πρέπει νὰ λάβωσιν εἰς χεῖρας τὸ τραπέζιτικόν μονοπώλιον, πρέπει νὰ μωρδαρέψουν ὅλα τὰ δημόσια ἔργα, πρέπει νὰ κάμουν ἀτελεῖς σιδηροδρόμους, ἐφ' ὧν θὰ συμβαίνουν ἀπειρα δυστυχήματα, πρέπει νὰ ἀγοράσουν ἀχυρανθρώπους κατὰ ἑκατοστύκας, πρέπει δι' ἐπιγραφῶν νὰ συγγενολογήσουν μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου, καὶ πρέπει νὰ σβεσθῇ χάριν αὐτῶν ὀρχαία καὶ νέα ἱστορία, παλαιοὶ καὶ νέοι ἄγῳνες, κατορθώματα ξηρὰ καὶ θαλάσσης, ὀνόματα ἐπιστήμης καὶ διανοίας, κλέη τῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ βήματος, ἀγλαΐσματα τῆς φιλολογίας καὶ τῶν γραμμάτων, διὰ νὰ ἐνθρονισθῇ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος ἡ γενεὰ τῶν νόθων, τῶν διεφθαρμένων, τῶν τουρκογύφτων.

Καὶ τίνα θὰ ᾤσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπικρατήσεως αὐτῆς; Δὲν αἰσθάνεσθε ὅτι πλησιάζουν, ἔρχονται τὰ κύματα νέας κατακτῆσεως φοβερώτερης καὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Φράγκων, κατακτῆσεως διὰ τοῦ χρυσοῦ ἐπὶ τῶν στομάχων καὶ τῆς ζωῆς τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων; Δὲν αἰσθάνεσθε ὅτι αὐτοὶ θὰ ἀλλάξουν τὴν ὄψιν τῆς Ἑλλάδος, δημιουργοῦντες τὴν αἰσχροτέραν τῶν ἀριστοκρατιῶν, ἐξ ἧς κατεστράφησαν ὀλβιώτεροι καὶ μεγαλότεροι τῆς Ἑλλάδος πολιτεῖαι; Τί εἶνε ὁ βασιλεὺς ἀπέναντι τῶν πολυπόδων αὐτῶν, οἵτινες, ἀπλόνονται ἀπλόνονται, ἀπλόνονται.

Οἱ ἄνδρες οὗτοι εἶναι φιλάργυροι ὡς Ἑβραῖοι, ἀπιστοὶ ὡς Ἰουδαί, Ἰησοῦται ὡς δὸν Βασίλιοι, ἄλλοτε δειλοὶ ὡς κλέπται, ἄλλοτε τολμηροὶ ὡς λησταί, πανούργοι ὡς Ἑβραῖοι, φιλήδονοι ὡς Τούρκοι, ἀρπαγες ὡς πασάδες, ἀπληστοὶ ὡς καρχαρία. Ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἦσαν κρυμμένοι ἐν τοῖς παρασκηνίσι καὶ μετ' αὐτὴν ἰδοὺ ἀναφαινόμενοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρουσιαζόμενοι ὡς πρωταγωνισταί. Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Μετὰ ὡς Δημάρχου ἦτο τὸ μεγαλειότερον τόλμημα· μετ' αὐτὸν δὲν μένει ἄλλο ἢ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Συγγροῦ ὡς πρωθυπουργοῦ.

Ἐνα τόπον ὁλόκληρον πρόκειται νὰ ἀγοράσουν! Καὶ ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι ἡ Ἑλλάς. Καὶ ἡ Ἑλλάς αὕτη ἔχει νὰ διανύσῃ μέλλον ἀγώνων, μαρτυρίου, πολέμων, ἕως ὅτου καλύψῃ διὰ τῆς σημαίας τῆς τὰ γυνὰ μέλη των ὑπὸ δουλείαν τέκνων. Ἐννοεῖτε τώρα; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι—ἡ ἐμπορία αὕτη ἔταιρία—παρεμβαίνει μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς, καὶ φωνάζει: Ὅπισω! εἰς τὸ χρηματιστήριον, εἰς τὴν ἀγοράν, εἰς τὸ πορνιστάσιον! Μακρὰν ἡ ἰδέα τῆς θυσίας, μακρὰν τὸ αἶσθημα τῆς πατρίδος, μακρὰν ὁ χαρακτήρ τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ φρονήματος. Ἐθνος Ἑβραίων! Ἰδοὺ τὸ μέλλον μας! Θὰ ἐμπορευθῶμεν τὸ ὄνομα καὶ τὴν δόξαν μας, θὰ ἐξαργυρώσωμεν τὸ παρελθόν καὶ τὴν ἱστορίαν μας, θὰ καταβιδάσωμεν εἰς τὸ κολλυβιστήριον τὸν Παρθενῶνα καὶ τὰ Προπύλαια, θὰ ἀπατήσωμεν δὲ Ἀγγλους καὶ Γερμανοὺς καὶ Ῥώσους, θὰ νομίσουν ὅτι θὰ μᾶς ἀγοράσουν, ἡμεῖς δὲ θὰ τοὺς ἔχωμεν ἀγορασμένους, καὶ θὰ κάμωμεν χρήματα, χρήματα!

Ἐννοῖα σας! μὴ δειλιάτε! τὸ ἔργον εἶναι φοβερόν καὶ τρομερόν, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς εἴμεθα φοβερώτεροι καὶ τρομερώτεροι. Δώστε μας ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν Δημαρχίαν τῆς πρωτεύουσας καὶ ἔννοια σας!

Καλιβάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐλάβομεν μακρὰν ἐπιστολὴν ἐκ Σοφίας, ἐν λεπτομερείαις ἀνασκευάζουσαν ὅσα ὑπὸ τινος ἐδημοσιεύθησαν ἐκεῖθεν ἐν τῇ Ἐφημερίδι κατὰ τοῦ τέως ἐν Σοφίᾳ ὑποπροξένου κ. Δ. Σούτσου. Ὁ ἐπιστέλλων ἡμῖν ἀποδεικνύει ὅτι ἕνεκα ἰδιοτελῶν ἀφορμῶν ὁ γράψας ἐπετέθη οὕτω κατὰ τοῦ κ. Σούτσου, ὡς ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος δικῶν τινῶν, μὴ συμφέροντος εἰς τὸν ἀνωτέρω διατριβογράφον: ἡ κατὰ τοῦ κ. Σούτσου κατηγορία ὅτι ὑπέκλειψε τὰς ὑπογραφὰς τῶν παρέδρων ἀποδεικνύεται ψευδής· ἐκ τῆς ἐνυπογράφου ἀναιρέσεως, ἣν ἀπέστειλαν εἰς τὴν δημοσιότητα οἱ τότε παρεδρεύοντες. Ἐπιλέγει δὲ ὅτι ἡ διατριβὴ αὕτη τὰ μέγιστα ἠρέθισε τὴν μικρὰν ἐν Σοφίᾳ κοινότητα, ἥτις αὐθόρμητος ἔσπευσε νὰ τηλεγραφῇ τῇ διεσπῶνται τῆς «Ἐφημερίδος», διαψεύδουσα διαρρήδην τὰ γραφόμενα. Τὸ τηλεγράφημα φέρει 70 καὶ πλέον ὑπογραφὰς, διότι τόσοι καὶ μόνοι εἴμεθα.

Ἀῦριον καὶ μεθαῦριον, πανηγυρίζει μεγαλοπρεπέστατα ἱερουργόντος ἀρχιερέως, ὁ ἀνακαινισθεὶς καὶ εὐτρεπισθεὶς ἐνοριακὸς ναὸς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν συρροῇ μεγάλῃ φιλευσεῶν καὶ φιλεόρτων.

Οἱ περὶ τὸν κ. Μελάν εἶνε καὶ ἔξυπνοι πρὸς τοῖς ἄλλοις. Ἐλαβον ἐν ἄρθρον περὶ τῶν δημοτικῶν Σχολείων ὅπερ πρὸ καιροῦ εἶχομεν δημοσιεύσει καὶ τὸ ἐξέδωκαν ὡς "Εκτακτοῦ παραρτήματα τοῦ Μὴ Χάνεσαι καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸν τὸ ἡγόραζον οἱ ἄνθρωποι, ἐξαπατῶμενοι. Βλέπετε ὅτι ἡ ἀπάτη εἶνε τὸ σύμβολον τῆς φατρίας αὐτῆς καὶ θὰ κάμουν καλὰ εἰς τὰς κάλπας τῶν νὰ βάλλουν ὡς σύμβολον μίαν μετοχὴν τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ πρόγραμμα τρίτου ὑποψηρίου δημάρχου, τοῦ κ. **Ν. Καλλιφρονᾶ**. Ἀπευθύνεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Αὐταὶ αἱ διακρίσεις, ὅπως δὲν μᾶς ἀρέσουν γινόμεναι ἐκ τῶν ἄνω, ἐπίσης δὲν μᾶς ἀρέσουν γινόμεναι ἐκ τῶν κάτω. Ὁ δῆμος εἶνε εἰς καὶ ὁ λαὸς εἶνε εἰς καὶ τὸ ἔθνος ἐν. Ἡ δημοκρατία εἶνε καὶ αὐτὴ μία κακία. Καὶ εἴμεθα ἐναντίοι πάσης κακίας ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἥς οἱ ἄρχοντες πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐν ἰδεῶδες ἐν τῇ διανοίᾳ των. Κατὰ τὰ ἄλλα, τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Ν. Καλλιφρονᾶ εἶνε πλούσιον εἰς ἐπαγγελίας ὡς τὰ ἄλλα, ὑγιειντέρων δὲ ὁμολογουμένως ἀρχῶν καὶ ἀληθῶς δημοτικωτέρως μορῆς. Πρὸς τὸ σύστημα αὐτὸ τῶν διοικητικῶν τοῦ δήμου ἰδεῶν προσεγγίζομεν περίπου καὶ ἡμεῖς· χαίρομεν δὲ πολὺ ὅτι τὰς ἐνεκοιπώθη καὶ ὁ νέος κ. Καλλιφρονᾶς καὶ εὐχόμεθα εἴτε ἐπιτύχη εἴτε ἀποτύχη ὡς δήμαρχος, νὰ ἐμμείνη καὶ μελετήσῃ αὐτὰς καλῶς, διότι δὲν ἀρκεῖ ἐπιπολαία ἐπιψαυσις τῶν καλῶν αὐτῶν ἰδεῶν, ἀλλ' ἐπιμόνος νυχθήμερος μελέτη μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ, τὰς τε γενικότητας καὶ τὰς λεπτομερείας, ἃν θέλῃ νὰ μορφωθῇ εἰς μέλλοντα ἢ ἐνεστῶτα τοῦ δήμου ἄρχοντα ἄξιον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ ἀξιώματος.

Εἶχε γραφῇ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ διευθύνοντος περὶ τοῦ ἐκ Πεντέλης μοναχοῦ ἐκ Χαλανδρίου ὅτι ψηφοθηρεῖ σκανδαλωδῶς μεταβαίνων ἐξεπίτηδες ἐκεῖ. Ὁ μοναχὸς οὗτος, καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, κατάγεται ἐκ Χαλανδρίου, οἰκίαν ἔχει ἐκεῖ, καὶ ὁσάκις καταβαίνει ἐκ Πεντέλης σταθμεύει ἐκεῖ. Ἀποκροῖε ἐπομένως τὰ περὶ ψηφοθηρίας ἀποδοθέντα αὐτῷ διὰ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι.»

Ἐκ Μεσολογγίου, 28 Ἰουνίου.

Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, Διεύθυνσις Μὴ Χάνεσαι, καὶ Νέαρ Ἐφημερίδα.

Χθὲς μεσονύκτιον μεταβάλλοντες ἑνοπλοὶ ἐν Ἀλωνίῳ Λαγοῦ πολιτικοῦ μου φίλου ἐτραυματίσαν υἱὸν αὐτοῦ ἀπειλήσαντες ζωὴν ὀλοκλήρου οἰκογενείας ἐν δὲν ψηφίσωσιν ὑπουργικὸν ὑποψήφιον· περὶ τούτου ἐδόθη καταγγελία εἰσαγγελίαν. Ἄλλοι ἑνοπλοὶ καὶ τέως κατάδικοι Τριαντάφυλλος Τσουκνιάς καὶ Ἀνδρέας Σμόρας μετὰ συγγενῶν των περιφέρονται ἐν Νεοχωρίῳ ἀπειλοῦντες ζωὴν ἡμετέρων, ἀνάγκη κτεπεύγουσα ἐνισχύσεως στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀποτελουμένης ἤδη ἐκ δύο χωροφυλάκων, διότι ἐπίκειται αἱματηρὰ ρήξις τῶν ἐν Νεοχωρίῳ ἀρχῶν κωφευουσῶν.

Ὑποψήγιος Δήμαρχος Παραχελωτίδος

Ἀνδρέας Βαλανδρέας.

Εἰς Χαβιαροχανίτης ἐν Λοκρίδι

Οἱ Χαβιαροχανίται τὸ ἔβαλαν, ὡς φαίνεται, μὲ τὰ σωστά των νὰ ἐξουσιάζωσι καὶ πολιτικῶς τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἀφοῦ δὲ ἀπεγύμνωσαν αὐτὸν τοσαῦτα ἑκατομμύρια διὰ τῶν γνωστῶν δολίων ἐπιχειρήσεων, ὧν μόνον ἐλαττήριον ὑπῆρξεν ἡ αἰσχρὰ αὐτῶν κερδοσκοπία, ζητοῦν νῦν ν' ἀποστερηθῶσιν αὐτὸν καὶ αὐτῆς τῆς τιμῆς τοῦ ἐξαγοράζοντες καὶ διαφθείροντες τὰς συνειδήσεις πολλῶν, καὶ καθιστῶντες αὐτοὺς ἴδια ἀνδράποδα. Ἰδοὺ πῶς ἐπεβλήθη ὁ Στ. Σκουλούδης εἰς τὴν Σύραν, ἰδοὺ πῶς ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῇ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας *Μιχαὴλ Μελάς*. Κατὰ παρόμοιον τρόπον θέλει νῦν νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Λοκρίδα ὁ *Νερέλαος Νεγρεπόντης* αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ ἐπιδόξου μας δημάρχου Μ. Μελά τοσαῦτα ὄργια ἐπετέλεσεν εἰς τὴν ἀτυχῇ ἐταιρίαν τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου, διὰ τὰ ὅποια κατ' αὐτὰς ἐγείρεται ἀγωγὴ ὑπὸ ἐνδιαφερομένων, ἀφοῦ δυστυχῶς τοῦτο μόνον ἐπιτρέπει ὁ ἀτελέστατος ἐλληνικὸς νόμος. Ἐὰν ἀλλαχοῦ διεπράττοντο ταῦτα, ἔνθα ἀπαντῶσι τελειότεροι νόμοι, οἱ ἐργάται αὐτῶν πρὸ πολλοῦ ἤδη θὰ εἶχον καταδιωχθῇ ποινικῶς, θὰ εὕρισκοντο δὲ νῦν τοῦλάχιστον εἰς τὴν εἰρκτὴν. Μόνον ἐν Ἑλλάδι, ὡς μὴ ὦρελε, μένουσιν οἱ τοιοῦτοι ἀτιμώρητοι, μόνον ἐν ἡμῖν δύνανται νὰ ἔχωσιν ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ τὸ θράσος, ἵνα θέλωσι νὰ γείνωσιν ὁ μὲν ἐξ αὐτῶν δήμαρχος, ὁ δὲ βουλευτής. Πλὴν περὶ Μελά αὐτοῦ καθ' ἑαυτοῦ καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρκετὰ ἔγραψεν ἤδη τὸ «Μὴ Χάνεσαι». Περὶ τοῦ Μενελ. Νεγρεπόντη ὅμως ἐν σχέσει πρὸς τὴν Λοκρίδα γράφομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ ἑξῆς.

Ἐκάστη χώρα ἔχει τοὺς Ἐφιάλτας τῆς, ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ ταύτην δὲν ἦτο δυνατόν ποτε νὰ κάμῃ ἐξαίρεσιν ἢ Λοκρίς. Ἐχει καὶ αὕτη τοὺς Ἐφιάλτας τῆς, εἶναι δὲ οὗτοι οἱ ἀδελφοὶ *Ξενοφῶν* καὶ *Θεμιστοκλῆς Κοριακῇ* ἐκ Δαδίου. Ὁ πρῶτος τούτων εἶναι ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένος μετερχόμενος τὸν μεσίτην, κατ' ἀρχὰς μὲν οἰκίαν καὶ οἰκοπέδων, ἔπειτα δὲ μετοχῶν καὶ χρεωγράφων. Ἐσχάτως θελήσας νὰ ἐξέλθῃ τοῦ κύκλου του, νὰ κάμῃ δὲ καὶ τραπεζικὰς ἐργασίας, ὀλίγου δεῖν κατεστρέφετο, ἐὰν μὴ προήφθανον εἰς σωτηρίαν του ὁ Μ. Μελάς καὶ ὁ Μεν. Νεγρεπόντης, οἵτινες μεσίτας, οἷος ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος, θεωροῦσιν ὡς ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόσπαστα αὐτῶν κακὰ. Εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς χάριτος ταύτης ἐκρίθη καλὸν νὰ συνδράμῃ ἐνταῦθα ὁ Ε. Κυριαζῆς τὸν Μελάν, εἰμὴ ὡς κομματάρχης, ἀφοῦ δὲν ἔχει νὰ διαθέσῃ ἐν τῇ πόλει ἱμῶν ψήφους, τοῦλάχιστον ὡς δρόμων, πεμπόμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ μικρὰς παραγγελίας. Ὡς τοιοῦτος προηγεῖτο πρὸ τινων ἡμερῶν τοῦ Μελά κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν, ἣν οὗτος ἔκαμεν εἰς τὰ ἐμπορικὰ τῶν ἐδῶν Αἰόλου καὶ Ἐρμού ἀγγέλλων τὴν ἐλευσίαν του εἰς τοὺς διαφόρους καταστηματαρχάς. Ὡς πρὸς δὲ τὸν Μεν. Νεγρεπόντη ἀνέλαθεν ὁ καλὸς μεσίτης νὰ τὸν εἰσαγάγῃ καὶ ἐγκαθιδρύσῃ εἰς τὴν Λοκρίδα ὡς μέλλοντα αὐτῆς βουλευτὴν, ὑποσχόμενος φούρνους μὲ καρβέλλια κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἔχει τὸν προμνημονευθέντα ἀδελφόν του *Θεμιστ. Κυριαζῆν*, ἱατρὸν ἐν Δαδίῳ.

Οὗτος ἦλθεν εἰς συμφωνίαν πρὸς τὸν νῦν βουλευτὴν Λοκρίδος κ. Ἀλκ. Παππαλουκᾶν, ὅπως τύχη τῆς συνδρομῆς του ὡς ὑποψήγιος δήμαρχος τοῦ Δήμου Δρυμίας, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς· διὸ δὲν ἐδίστασε νὰ δώσῃ καὶ τὸν λόγον τῆς τιμῆς τοῦ ὁ γειννάδας.

Τοῦτε δ' ἐπράξεν, ὅπως ἐξαπατήσῃ τὸν Παππαλουκᾶν